

Ο Φορέας Διαχείρισης φέρνει νέο αέρα στο πάρκο, μόνο που θα μυρίζει λίγο από βοθρολύματα

Το τελευταίο διάστημα η κατάσταση που επικρατεί στο πάρκο τρίτη είναι τραγική. Με την διακοπή της τροφοδότησης των λιμνών από την ΕΥΔΑΠ (λόγω ανεξόφλητων λογαριασμών) και την μετατροπή τους σε λασπότοπους, εκατοντάδες ζώα και φυτά του πάρκου έχουν καταδικαστεί σε αργό και βασανιστικό θάνατο. Η συγκεκριμένη κατάσταση δεν είναι πρωτόγνωρη για το πάρκο αλλά αποτελεί μια επαναλαμβανόμενη συνθήκη μέσα στα χρόνια λειτουργίας του, με τους ίδιους, γνώριμους σε όλους/ες μας πρωταγωνιστές. Η σειρά των γεγονότων που διαδραματίζονται τα τελευταία χρόνια είναι η εξής: Η ΕΥΔΑΠ διακόπτει την παροχή υδροδότησης λόγω χρεών (συνήθως την περίοδο του καλοκαιριού), ενώ παράλληλα τα κονδύλια των εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ που διαχειρίζεται ο Φορέας Διαχείρισης για την συντήρηση των γεωτρήσεων και του αντλητικού συγκροτήματος- που δυνητικά θα μπορούσαν να τροφοδοτούν τις λίμνες- «εξαυλώνονται» χωρίς ποτέ να εξασφαλίζεται η σωστή λειτουργία ανακύκλωσης του νερού. Ταυτόχρονα ο εκάστοτε Φορέας διαχείρισης μετατοπίζει τις ευθύνες για τα χρέη στους προκατόχους του και εφόσον η κατάσταση φτάνει στο απροχώρητο εμφανίζονται ως δια μαγείας οι «σωτήρες», που θα πληρώσουν το λογαριασμό με αντάλλαγμα την υλοποίηση των βλέψεών τους για το πάρκο (και είναι οι ίδιοι που έχουν συνδράμει στη συσσώρευση των χρεών και στην εγκατάλειψη του πάρκου). Στην παρούσα συγκυρία οι «σωτήρες» φαίνεται να είναι η ίδια η ΕΥΔΑΠ και ο Φορέας Διαχείρισης, οι οποίοι αφού πρώτα έχουν μεθοδευμένα μετατρέψει τις λίμνες σε βουρκόλακκους έρχονται να μας παρουσιάσουν ως «λύση» του ζητήματος, την κατασκευή ενός βιολογικού σταθμού που θα καταλαμβάνει ένα μεγάλο κομμάτι του πάρκου.

Στις τελευταίες συνεδριάσεις του Φορέα προωθείται η κατασκευή και λειτουργία δικτύου ανακύκλωσης λυμάτων (βιολογικού σταθμού) στο νοτιοανατολικό μέρος του πάρκου (απέναντι από το γήπεδο). Πρόκειται για το ίδιο μέρος που διακαώς θέλουν να "αξιοποιηθεί"(χωματερή, πάρκινγκ αυτοκινήτων, camp ή αλλιώς στρατόπεδο «φιλοξενίας» μεταναστών, χώρο για αποκλειστική χρήση του δήμου Ιλίου). Το πρότζεκτ του βιολογικού σταθμού βρίσκεται ήδη στο στάδιο της μελέτης και παρουσιάζεται ως οικολογική πρόταση για τη διαχείριση των βοθρολυμάτων και τη μετατροπή τους σε νερό που θα χρησιμοποιείται για την άρδευση του πάρκου αλλά και την τροφοδότηση των λιμνών. Αντίστοιχες εγκαταστάσεις θέλουν να δημιουργήσουν σε Ελληνικό, Φαληρικό όρμο και Ελαιώνα. Αυτό που βεβαίως κρύβουν είναι ότι απλά η Ψυττάλεια είναι πλέον υπερκορεσμένη και αναζητούνται νέες περιοχές προς υποβάθμιση.

Η πραγματικότητα όμως των βιολογικών σταθμών που έχουν κατασκευαστεί κοντά σε κατοικημένες περιοχές δεν έχει καμία σχέση με αυτό που παρουσιάζουν ως έργο πνοής για το πάρκο, καθώς η ευρύτερη περιοχή γύρω από τους σταθμούς υποβαθμίζεται, κατακλύζεται από έντονη δυσοσμία ενώ κατά τη διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου η δυσοσμία είναι ανυπόφορη. Παρατηρούνται σύννεφα από μύγες και κουνούπια ενώ το επιφανειακό σύστημα άρδευσης διαχέει παθογόνους οργανισμούς στο έδαφος που, στην περίπτωση του πάρκου, οι επισκέπτες του κάθονται για να το απολαύσουν με συνέπεια κινδύνους για την υγεία τους. Η δε λύση της τροφοδότησης των λιμνών με το επεξεργασμένο νερό του βιολογικού σταθμού είναι άκρως προβληματική μιας και το νερό αυτό δεν ενδείκνυται για να διοχετεύεται σε κλειστές λεκάνες απορροής που βρίσκονται δίπλα σε κατοικημένες περιοχές, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για μια περιοχή που φιλοξενεί χιλιάδες ζώα. Χαρακτηριστικό αποτέλεσμα τέτοιων πρακτικών είναι ο «ευτροφισμός» των λιμνών και η εξάπλωση μολυσματικών ασθενειών στα ζώα που ζουν σε αυτές. Τα δε μέρη που συνήθως κατασκευάζονται τέτοιοι σταθμοί δεν είναι τυχαίο ότι είναι οι ήδη επιβαρυνμένες και υποβαθμισμένες- ταξικά προσδιορισμένες περιοχές.

Ο βιολογικός σταθμός που συγχρόνως Φορέας και ΕΥΔΑΠ πιέζουν για την δημιουργία του, θα κατασκευαστεί με επίβλεψη της ΕΥΔΑΠ και του Ε.Μ.Π, ενώ θα χρηματοδοτηθεί από Ευρωπαϊκό πρόγραμμα. Δεν θα επεκταθούμε στον τρόπο που παίρνονται και υλοποιούνται τέτοιου είδους αποφάσεις από τον εκάστοτε φορέα. Αξιοσημείωτη είναι η πίεση που ασκείται για το συγκεκριμένο σχεδιασμό από τους εντεταλμένους ακαδημαϊκούς- τεχνοκράτες του Ε.Μ.Π. Πολύζο και Σερράο στις συνεδριάσεις του φορέα, ώστε να προχωρήσει ένα ακόμη χρηματοδοτούμενο πρόγραμμα του πανεπιστημίου. Και είναι γνωστός ο τρόπος που διαχειρίζονται αυτά τα κονδύλια τα πανεπιστήμια και οι επιστήμονές τους... Δεν θα επεκταθούμε επίσης στον ρόλο της ΕΥΔΑΠ ως επιχείρηση που

διαχειρίζεται τους υδάτινους πόρους και τις ζωές που εξαρτώνται από αυτούς με μόνο γνώμονα το κέρδος. Να σημειώσουμε όμως πως στην συγκεκριμένη περίπτωση, η ΕΥΔΑΠ κόπτεται για την κατασκευή του βιολογικού σταθμού λόγω της υποχρέωσής της να λειτουργεί συγκεκριμένο αριθμό βιολογικών σταθμών, ειδάλλως της επιβάλλονται υπέρογκα πρόστιμα από την Ε.Ε. για ελλιπή τριτοβάθμια επεξεργασία λυμάτων. Σημαντικό επίσης είναι ότι το χρέος του πάρκου προς την ΕΥΔΑΠ (56 χιλ. ευρώ) θα συμψηφιστεί με το "έργο". Τόσο κοστολογείται η ζωή των κατοίκων των γύρω περιοχών...

Γι αυτό που θα θέλαμε όμως να μιλήσουμε όλοι εμείς που βλέπουμε το πάρκο ως ένα ζωντανό, γεμάτο από ζώα και φυτά χώρο, είναι η ανάγκη μας να συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε κάθε τετραγωνικό του ως αναπόσπαστο κομμάτι του πάρκου που δεν πρόκειται να αφήσουμε ανενόχλητα κάθε είδους αρπακτικά που κατά καιρούς ορέγονται να το λεηλατήσουν. Κανένα κομμάτι του πάρκου δεν περισσεύει και καμία ανοχή δεν θα υπάρξει στις αδηφάγες βλέψεις τους. Η λειτουργία ενός βιολογικού σταθμού σε μια περιοχή που έχει χαρακτηριστεί άτυπα εδώ και χρόνια ως ένας ακόμη χώρος (έχουν προηγηθεί το «κέντρο της γης» του γνωστού σε όλους μας για την «ευαισθησία» του υιού Κόκκαλη και προσφάτως οι διαγωνισμοί για νέες καφετέριες στο κέντρο του πάρκου και στην κάτω λίμνη) που προορίζεται για να αποχαρακτηριστεί από ζωντανό κομμάτι του πάρκου, έρχεται να επιβεβαιώσει για μια ακόμη φορά την κυρίαρχη λογική που αφορά στο μέλλον κάθε σπιθαμής γης που δεν έχει καταληφθεί από τσιμέντο. Τεμαχισμός των ελάχιστων εναπομεινάντων χώρων πρασίνου σε ζώνες, που είτε θα προορίζονται για εμπορευματική αξιοποίηση, είτε θα εγκαταλείπονται για να παραδοθούν σε επιχειρηματικά συμφέροντα, είτε για να λειτουργήσουν ως νέες «χαβούζες».

Η κατάληψη του Αγρού προτάσσει τη συλλογική αυτοδιαχείριση του πάρκου, τη φροντίδα του από εμάς τους ίδιους και τις ίδιες, που καταργεί στην πράξη την ανάθεση σε οποιονδήποτε φορέα διαχειριστή του. Το πάρκο και κάθε ελεύθερος χώρος είναι για όσες/ους επιθυμούν να το χαίρονται, χωρίς χρηματικά αντίτιμα και αποκλεισμούς. Είναι για τα ίδια τα δέντρα και τα ζώα του. Είναι για να μπορούμε να περπατήσουμε, να τρέξουμε, να παίξουμε, να συναντηθούμε, να αναπνεύσουμε, χωρίς να χρειαζόμαστε μεσολαβητές και μαγαζάκια. Και παραμένει ζωντανό όσο γίνεται αντιληπτό πως κανένα κομμάτι του δεν περισσεύει, κανένα κομμάτι του δεν μπορεί να παραχωρηθεί προς χάριν του κέρδους και της "ανάπτυξής" τους, γιατί το πάρκο είναι κομμάτι της ζωής μας και ως τέτοιο το υπερασπιζόμαστε.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο τρίτση

e-mail: agros@espiv.net ® agros.espivblogs.net

Πρόσβαση: Β12 - 711 Στάση 6^η Χασιάς